

ЧИ ЛЕГКО БУТИ УКРАЇНСЬКИМ ВИРОБНИКОМ?

Сама постановка запитання передбачає, що той, хто має відповіді на нього, починає плакатися. Якщо у відповіді зробити наголос на словосполученні: чи легко бути?, то вона завжди буде однозначною: тяжко! А кому сьогодні живеться легко, безтурботно й безпечно? Робітників, інженерів, директору, власникові бізнесу?.. Як стверджували брати Стругацькі, тяжко бути навіть Богом.

Коли ж наголосити на національних особливостях ведення бізнесу, то тут неможливо обійтися без певного політичного підґрунтя. Як молодий член СОТ Україна за три роки ще не зайняла гідного місця у всесвітньому розподілі праці. Територіально вона розташована між розвиненими європейськими державами і Російською Федерацією, і її економічному розвитку не сприяє нестабільний внутрішній політичний вектор. Дуже складні й відносини приватного підприємства з державою та її фіскальними органами. Податкове законодавство таке запутане і взаємно суперечливе, що керівники підприємства доводиться вирішувати: погоджуватися з висновками податкових перевірок і платити непомірні штрафи чи наймати юристів і захищати свої права в судах? Для виробника, котрий проводить як імпортні, так і експортні операції, найважливішою проблемою залишається неповернення державою податку на додану вартість. Таке вимивання у підприємства оборотних коштів перешкоджає розвитку власне бізнесу.

Якщо ж зробити наголос на останньому слові, то важливим стає місце вітчизняного виробника, а з огляду на тематику журналу – виробника компонентів і систем безпеки в національній структурі поділу праці. У сучасному світі високотехнологічну продукцію оновлюють через 5-7 років. Той, хто не встигає за такими темпами і продовжує виробляти морально застарілу продукцію, має дуже обмежений термін життя: 10-15 років. Для тривалого існування недостатньо бути просто виробником, адже сьогодні вже немає інститутів, які надають державні субсидії й створюють вітчизняні аналоги продукції провідних світових ви-

робників. Тільки розробник-виробник, який постійно оновлює продукцію, може реально вижити у світі жорсткої конкуренції. Це повинно відбуватися на базі сучасних технологій та обладнання. Найважливішими елементами в розробці наукомісткої продукції є її випробування, провести які можна за певного поєднання можливостей корпоративної та сертифікаційної випробувальних лабораторій.

Але сьогодні просто виробляти аналоги продукції, яка вже завоювала тверді позиції на ринку, теж неправильно, оскільки провідні світові виробники не тільки продають власні вироби на українському ринку, а й патентують свої рішення на згаданій території. Згідно зі статистичними даними ДП «Український інститут промислової власності», темпи зростання патентування в Україні зарубіжних винаходів вищі, ніж вітчизняних.

Пошлюся на власний досвід. Патентний захист виробів власної розробки для нас не порожній звук, а настійна вимога ринку. Наше підприємство вже має досвід трьохрічного судового процесу щодо захисту інтелектуальної власності в Росії. А торік східний конкурент знову затіяв судовий процес на захист власного патенту. І тільки завдяки нашим винаходам, запатентованим у Росії і реалізованим у продукції, що поставляють у цю країну, йому не вдалося витіснити нас із російського ринку засобів пожежної сигналізації.

Патенти на винаходи, корисні моделі й промислові зразки нині мають більше обмежувальну функцію, ніж творчу. Без цих об'єктів інтелектуальної власності не можна уявити підприємство, яке постійно розвивається та регулярно поставляє на ринок нові товари.

Створення нової техніки є творчим процесом колективної діяльності інженерно-технічних працівників підприємства, головним завданням для яких є розробка конкурентоспроможного товару. Іншими словами, цей процес можна назвати створенням службового винаходу. Потрібні для нього і воля, й бажання власника, щоб на технічні рішення було оформлено заявки у відповідні патентні відомства.

Багато виробників, створюючи справді нові проекти, не патентують їх не тільки через високу вартість патентних платежів для юридичних осіб, що займаються комерційною діяльністю, а більшою мірою – через брак патентної культури, а також фахівців, які б одним реченням формули винаходу змогли висловити суть рішення технічної проблеми.

Нинішні пільги з патентних платежів для фізичних осіб висувають нові проблеми: це бухгалтерський облік ліцензійних договорів. Складні й самі відносини фізичних осіб, які працюють за наймом із роботодавцем, щоб законним шляхом оформити заявку на винахід, ліцензію на який придбає роботодавець.

Закон про винаходи в Україні і конкретно його стаття 38 передбачає пільги підприємству, яке створює та впроваджує власні винаходи. Але інший закон держави про бюджет на кожний поточний рік не передбачає коштів для компенсації втрат за цими пільгами.

Підприємство ж, що створює нову техніку, несе значні втрати,

передусім на проведення НДР та ДКР. А допомоги від галузевих інститутів або академічної науки практично немає. Що там казати, коли НАН України реєструє тільки 500 патентів на рік! А за класом G08B за останні кілька років у академічній науці взагалі немає жодного патенту. Як і ринку інтелектуальної власності на всьому пострадянському просторі. І 98% продаж об'єктів інтелектуальної власності – це торгівля товарними знаками на алкогольні продукти.

Сама процедура виходу на європейський ринок з українськими наукомісткими товарами є тривалим і складним процесом. Ніхто нас там не чекає, ринки збуту давно поділено між світовими лідерами, а нижні яруси на них заповнено китайськими виробами.

Для просування інноваційної продукції провідні українські виробники регулярно беруть участь у міжнародних виставках з безпеки: БЕЗПЕКА в Києві, МІПС у Москві, САВО в Познані та інших. Навіть в умовах кризи це приносить позитивні плоди.

Повертаючись до поставленого запитання, можна сказати так: легких шляхів до успіху не буває, але головне – щоб було бажання досягти його. Адже як сказав Луї Пастер: *«Передусім має бути БАЖАННЯ, і якщо за ним виступить ПРАЦЯ, то тоді можливий УСПІХ».*

Володимир БАКАНОВ,
головний конструктор
ПП «Артон»,
м. Чернівці

ПОЖЕЖНА БЕЗПЕКА. ОХОРОНА ПРАЦІ

- Оцінка протипожежного стану об'єктів
- Навчальний центр із пожежної безпеки (пожежно-технічний мінімум)
- Замірювання опору ізоляції електричних мереж, розрахунок допустимого струмового навантаження, обстеження (акт) схованої електропроводки, монтаж контура заземлення, блискавкозахисту тощо
- Пожежна та охоронна сигналізація, пожежогасіння, димовидалення, вогнезахисне оброблення, системи відеонагляду (проекування, монтаж, технічне обслуговування)
- Технічне обслуговування пожежних кран-комплектів
- Вогнегасники, пожежні рукави та інше пожежно-технічне обладнання
- Монтаж воріт, дверей, вікон, люків, завіс (екранів), клапанів
- Плани евакуації на випадок пожежі, стенди, куточки, плакати, знаки, таблички

Україна, м. Київ
e-mail: info@dias.biz.ua
www.dias.biz.ua

Тел./факс: (044) 584-49-70
Тел.: (044) 353-17-50
Тел.: (044) 353-19-75